

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 21ης Μαΐου 1992 *

Στην υπόθεση T-55/91,

Olivier Fascilla, επικουρικός υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Maisières (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure και Véronique Leclercq, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsultus, και τον Roland Bieber, αρχικώς, στη συνέχεια δε από τον François Vainker, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/107/C περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, R. Schintgen και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Μαρτίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο Olivier Fascilla, προσφεύγων, υπέβαλε υποψηφιότητα στο γενικό διαγωνισμό PE/107/C που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων δακτυλογράφων γαλλικής γλώσσας στους βαθμούς 5 και 4 της κατηγορίας C.

- 2 Στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο οποίος δημοσιεύθηκε στη γαλλική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (JO C 118 της 12ης Μαΐου 1990, σ. 28), ορίζονταν οι προϋποθέσεις συμμετοχής στις εξετάσεις:

« III. Διαγωνισμός — Φύση και προϋποθέσεις συμμετοχής

(...)

A. Γενικές προϋποθέσεις

(...)

B. Ειδικές προϋποθέσεις

1. Απαιτούμενοι τίτλοι, διπλώματα και/ή επαγγελματική πείρα

- α) Σπουδές μέσης εκπαίδευσεως (αποδεικτικό τρίτης γυμνασίου γενικής κατευθύνσεως ή εμπορικής, τεχνικής ή επαγγελματικής κατευθύνσεως) ή ισοδύναμη επαγγελματική πείρα ·

(...)

- β) Διετής τουλάχιστον επαγγελματική πείρα σε σχέση με τη “ φύση των καθηκόντων ” του τίτλου I, κτηθείσα μετά την επίτευξη του επιπέδου γνώσεων που απαιτείται κατά το σημείο α ανωτέρω.

Ως επαγγελματική πείρα θα ληφθούν υπόψη οι περίοδοι μαθητείας για την κτήση ειδικών γνώσεων ή για την τελειοποίηση γνώσεων ή συμπληρωματικές περίοδοι επιμορφώσεως σε σχέση με τα καθήκοντα που περιγράφονται στον τίτλο I, αποδεικνυόμενες δεόντως με πιστοποιητικά ή διπλώματα. »

- 3 Κατά τον τίτλο I της προκηρύξεως του διαγωνισμού, τα καθήκοντα για τα οποία επρόκειτο συνίσταντο στην εκτέλεση συνήθων εργασιών γραφείου, μεταξύ των οποίων ιδίως η δακτυλογράφηση.
- 4 Η προκήρυξη του διαγωνισμού περιελάμβανε και τον τίτλο V « Επανεξέταση των αιτήσεων συμμετοχής », ο οποίος ήταν διατυπωμένος ως εξής:

« Ο υποψήφιος έχει το δικαίωμα να ζητήσει επανεξέταση της αιτήσεως συμμετοχής του αν νομίζει ότι εμφολόγησε πλάνη. Στην περίπτωση αυτή μπορεί, εντός προθεσμίας 20 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της επιστολής με την οποία του ανακοινώνεται ότι η υποψηφιότητά του δεν έγινε δεκτή, (ο χρόνος αποστολής αποδεικνύεται από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου), να υποβάλει διοικητική ένσταση μνημονεύοντας τον αριθμό του διαγωνισμού τόσο στην επιστολή όσο και στον φάκελο που απευθύνει στην Υπηρεσία Προσλήψεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ΒΑΚ 222, L-2929 Λουξεμβούργο.

Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού επανεξετάζει στην περίπτωση αυτή τον φάκελο, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις του υποψηφίου, εντός 30 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της επιστολής με την οποία ο υποψήφιος ζητεί την επανεξέταση (ο χρόνος αποστολής αποδεικνύεται από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου). »

- 5 Ο προσφεύγων είναι κάτοχος αποδεικτικού τρίτης γυμνασίου, το οποίο στο Βέλγιο αντιστοιχεί σε σπουδές μέσης εκπαίδευσεως, του απολυτηρίου της δεύτερης βαθμίδας σπουδών μέσης εκπαίδευσεως, του διπλώματος ικανότητάς του να εισαχθεί σε ανώτατη σχολή και του πτυχίου γραμματείας που έλαβε ύστερα από διετή κύκλο σπουδών. Ο προσφεύγων διαθέτει επαγγελματική πείρα γραμματείας που απέκτησε εργαζόμενος σε βελγική ιδιωτική εταιρία.

- 6 Με τυποποιημένη επιστολή της 4ης Μαρτίου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι δεν είχε γίνει δεκτός να συμμετάσχει στις εξετάσεις με το ακόλουθο αιτιολογικό (βλ. σημείο 7 της επιστολής της 4ης Μαρτίου 1991): « Έλλειψη επαγγελματικής πείρας τουλάχιστον δύο ετών (σημείο III. Β.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού) ».
- 7 Με επιστολή της 14ης Μαρτίου 1991, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της εν λόγω απόφασης. Ζήτησε επανεξέταση της υποψηφιότητάς του, επικαλούμενος το γεγονός ότι είναι κάτοχος πτυχίου σπουδών γραμματείας διευθυντή, τίτλο που απέκτησε μετά το τέλος των δευτεροβαθμίων σπουδών του μέσης εκπαίδευσης.
- 8 Με επιστολή της 5ης Απριλίου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής επιβεβαίωσε τη λήψη της επέχουσας θέση ενστάσεως επιστολής της 14ης Μαρτίου 1991 και πληροφόρησε το Fascilla ότι: « κατά τη συνεδρίασή της της 3ης Απριλίου 1991 η εξεταστική επιτροπή πρόβη στην επανεξέταση του φακέλου σας και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις σας. Με λύπη μου σας πληροφορώ ότι κανένα πτυχίο δεν επέτρεψε στην επιτροπή να μεταρρυθμίσει την αρχική απόφασή της. Πράγματι, με την άθροιση των σπουδών και της επαγγελματικής πείρας σας δεν επιτυγχάνεται το απαιτούμενο κατώτατο όριο για τη συμμετοχή σας στις εξετάσεις ».
- 9 Με επιστολή της 10ης Απριλίου 1991, ο προσφεύγων πληροφόρησε την εξεταστική επιτροπή ότι, τον Μάιο του 1990, είχε γίνει δεκτός στις εξετάσεις του διαγωνισμού COM/677/C που διοργάνωσε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή), οι προϋποθέσεις συμμετοχής στον οποίο ήταν παρεμφερείς με εκείνες του διαγωνισμού PE/107/C που διοργάνωσε το Κοινοβούλιο. Ο Fascilla ζήτησε νέα εξέταση της υποψηφιότητάς του και, σε περίπτωση νέας απορρίψεως, μια « εύλογη εξήγηση των λόγων απορρίψεως ».
- 10 Με επιστολή της 22ας Μαΐου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι « όλες οι υποψηφιότητες εξετάστηκαν ενδελεχώς με βάση τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού ». Επιπλέον, « υπενθύμισε » στον προσφεύγοντα ότι η επιστολή του δεν επέιχε θέση ενστάσεως.

- 11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο Fascilla άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιουλίου 1991.

- 12 Μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, ο προσφεύγων δεν κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως. Επίσης, το καθού δεν κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως.

- 13 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Πάντως, με έγγραφο του γραμματέα, της 20ής Ιανουαρίου 1992, το Πρωτοδικείο κάλεσε το καθού να απαντήσει σε ορισμένα ερωτήματα όσον αφορά τη συνεκτίμηση, στα πλαίσια της επαγγελματικής πείρας, των συμπληρωματικών σπουδών επαγγελματικής κατάρτισεως. Ο προσφεύγων κλήθηκε να προσκομίσει δικαιολογητικό όσον αφορά τη διάρκεια απασχολήσεώς του στην εταιρία όπου εργάστηκε.

- 14 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 17 Μαρτίου 1992. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

- 15 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
  - να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού ΡΕ/107/С περί αποκλεισμού του από τις εξετάσεις και, στο βαθμό που απαιτείται, της αποφάσεως της 22ας Μαΐου 1991 με την οποία επιβεβαιώθηκε η απορριπτική απόφαση της υποψηφιότητάς του·

  - να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

16 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή αβάσιμη·

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις.

Επί της ουσίας

Επί του μόνου λόγου περί παραβίασεως της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως

17 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο Fascilla επικαλείται την παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), σύμφωνα με τον οποίο «κάθε ατομική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει αμελλητί να κοινοποιείται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο. Κάθε απόφαση σε βάρος υπαλλήλου πρέπει να είναι αιτιολογημένη».

18 Στηριζόμενος στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981 στην υπόθεση 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861· προτάσεις της γενικής εισαγγελέως S. Rozès υπό την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 316/82 και 40/83, Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 667· απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1991 στην υπόθεση T-1/90, Pérez-Mínguez Casariego κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-143, σκέψη 73), ο προσφεύγων εκτιμά ότι στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξεταστεί, αφενός, αν η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως του παρέχει επαρκείς ενδείξεις ως προς το ότι η απόφαση είναι θεμελιωμένη ή πάσχει πλημμέλημα ικανό να οδηγήσει σε αμφισβήτηση της νομιμότητάς της, αφετέρου, αν η αιτιολογία της αποφάσεως επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο επί της νομιμότητάς της.

19 Πρώτον, ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι η απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 δεν αιτιολογεί το γιατί από το σύνολο των σπουδών και της επαγγελματικής πείρας του δεν επιτυγχάνεται το απαιτούμενο για την αποδοχή της υποψηφιότητάς του κατώτατο όριο και, συνακόλουθα, δεν παρέχει την παραμικρή ένδειξη που θα επέτρεπε να εκτιμηθεί το βάσιμό της και να ασκηθεί ο έλεγχος της νομιμότητάς της εκ μέρους του Πρωτοδικείου.

- 20 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μαζί με την υποβολή της υποψηφιότητάς του υπέβαλε στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αντίγραφο του συνόλου των διπλωμάτων του καθώς και βεβαίωση της εταιρίας στην οποία είχε εργαστεί. Αφενός, όπως προκύπτει από τα έγγραφα αυτά, ο προσφεύγων αποδεικνυε, όσον αφορά την προϋπόθεση σπουδών, ότι πραγματοποίησε σπουδές μέσης εκπαίδευσεως για τις οποίες διαθέτει αποδεικτικό τρίτης γυμνασίου. Αφετέρου, όσον αφορά την προϋπόθεση περί της επαγγελματικής πείρας, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού θα έπρεπε να λάβει υπόψη τη διετή συμπληρωματική κατάρτιση του προσφεύγοντος σε θέματα γραμματείας.
- 21 Δεύτερον, ο προσφεύγων επικαλείται την αποδοχή της υποψηφιότητάς του στις εξετάσεις του γενικού διαγωνισμού COM/C/677, που διοργάνωσε η Επιτροπή, οι προϋποθέσεις συμμετοχής στον οποίο ήταν παρεμφερείς με εκείνες του διαγωνισμού PE/107/C. Κατ' αυτόν, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 1979 στην υπόθεση 112/78, Kobor κατά Επιτροπής, Rec. 1979, σ. 1573, και της 21ης Μαρτίου 1985 στην υπόθεση 108/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 947), η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού οφείλει να αιτιολογεί ειδικώς την εκτίμηση της ως προς τους τίτλους υποψηφίου σε περίπτωση κατά την οποία είναι λιγότερο ευνοϊκή υπέρ του υποψηφίου από εκείνη παλαιότερου διαγωνισμού για τη συμμετοχή στον οποίο απαιτούνταν πανομοιότυπες προϋποθέσεις.
- 22 Ο προσφεύγων παραδέχεται ότι με την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989 στην υπόθεση 225/87, Belardinelli κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1989, σ. 2353, το Δικαστήριο περιόρισε τη σημασία της εν λόγω υποχρέωσης διευκρινίζοντας ότι η υποχρέωση αυτή « (...) δεν μπορεί να εφαρμοστεί παρά μόνο στο μέτρο που ο ενδιαφερόμενος επέστησε την προσοχή της εξεταστικής επιτροπής στο σημείο αυτό ». Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων επέστησε την προσοχή της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού επί της ευνοϊκότερης αποφάσεως που είχε λάβει η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/C/677, οπότε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού PE/107/C όφειλε να αιτιολογήσει ειδικώς τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι από την άθροιση των σπουδών και της επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος δεν επιτυχανόταν το απαιτούμενο κατώτατο όριο για αποδοχή της υποψηφιότητάς του.
- 23 Ο προσφεύγων συμπεραίνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση πάσχει ελάττωμα ή τουλάχιστον στερείται επαρκούς αιτιολογίας, είναι προϊόν προφανούς πλάνης περί την εκτίμηση και ελήφθη κατά παράβαση των προϋποθέσεων που θέτει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

- 24 Το καθού παραπέμπει επίσης, κατ' αρχάς, στη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά το σκοπό και τη σημασία της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που φέρει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού (βλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 1988 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Sergio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, σκέψη 48· της 9ης Ιουνίου 1983 στην υπόθεση 225/82, Verzyck κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1991· και την προαναφερθείσα απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1981 στην υπόθεση Michel κατά Κοινοβουλίου).
- 25 Το καθού προσθέτει ότι με σειρά αποφάσεών του το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμών ευρείας συμμετοχής έχει τη δυνατότητα να εκπληρώσει την υποχρέωσή της περί αιτιολογήσεως σε δύο φάσεις (βλ. αποφάσεις της 28ης Φεβρουαρίου 1989 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 100/87, 146/87 και 153/87, Basch κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 447, και της 16ης Δεκεμβρίου 1987 στην υπόθεση 206/85, Beiten κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5301· βλ. επίσης τις προαναφερθείσες αποφάσεις στις υποθέσεις Belardinelli κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Michel κατά Κοινοβουλίου, Verzyck κατά Επιτροπής και Sergio κατά Επιτροπής).
- 26 Εξάλλου, σε συνέχεια της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος της 14ης Μαρτίου 1991, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής διευκρίνισε με την απάντησή του της 5ης Απριλίου 1991 ατομικώς στον Fascilla ότι « από την άθροιση των σπουδών σας και της επαγγελματικής πείρας σας δεν επιτυγχάνεται το απαιτούμενο κατώτατο όριο για τη συμμετοχή σας στις εξετάσεις ». Από την ανάγνωση της ανωτέρω απαντήσεως σε συνδυασμό με εκείνη που περιέχει η επιστολή της 4ης Μαρτίου 1991 συνάγεται σαφώς ότι, κατά την άποψη της εξεταστικής επιτροπής, ο υποψήφιος δεν διέθετε την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα δύο χρόνων. Ο ίδιος ο προσφεύγων, επισημαινοντας στην επιστολή του της 10ης Απριλίου 1991 ότι οι διετείς ανώτερες σπουδές που είχε πραγματοποιήσει ελήφθησαν υπόψη ως επαγγελματική πείρα στα πλαίσια του διαγωνισμού της Επιτροπής, αποδείκνυε ότι είχε απόλυτη συνείδηση του γεγονότος ότι η μη αποδοχή της υποψηφιότητάς του οφειλόταν στη μη αναγνώριση του διπλώματος αυτού ως εγγράφου αποδεικτικού της επαγγελματικής πείρας του.
- 27 Το καθού διευκρινίζει περαιτέρω τον τρόπο με τον οποίο η εξεταστική επιτροπή έλαβε υπόψη την προβλεπόμενη στον τίτλο I, σημείο Β.Ι. β, δεύτερο εδάφιο, συμπληρωματική κατάρτιση, ήτοι όλες τις περιόδους μαθητείας που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της κατάρτισεως αυτής, υπό τον όρο ότι αποδεικνύονταν δεόντως με την προσκόμιση πιστοποιητικών εκ μέρους των επιχειρήσεως όπου πραγματοποιήθηκαν οι δοκιμαστικές αυτές περίοδοι ή αναγράφονταν επί του διπλώματος σε περίπτωση απονομής π.χ. ενός τίτλου. Η εξεταστική επιτροπή υπολόγισε ως συνολική επαγγελματική

πείρα τις περιόδους μαθητείας που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των περιόδων τελειοποιήσεως ή συμπληρωματικής κατάρτισεως.

- 28 Σε απάντηση των ερωτήσεων του Πρωτοδικείου πριν από την έναρξη της προφορικής διαδικασίας, το Κοινοβούλιο ενέμεινε στο γεγονός ότι η απαιτούμενη επαγγελματική πείρα έπρεπε να συνίσταται σε πρακτική εξάσκηση « επί τόπου ». Η συμπληρωματική κατάρτιση, η οποία δεν συνεπάγεται την πραγματοποίηση περιόδων πρακτικής δοκιμασίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρακτική εξάσκηση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το γεγονός ότι τα μαθήματα που παρακολούθησε ο Fascilla και οδήγησαν στη λήψη διπλώματος σπουδών γραμματείας αφορούσαν κύκλο σπουδών διετούς φοιτήσεως, ενώ η δακτυλογράφηση αποτελούσε ένα από τα μαθήματα, οδήγησε το Κοινοβούλιο να υπολογίσει συναφώς κατ' αποκοπή τρίμηνη περίοδο μαθητείας. Οι τρεις αυτοί μήνες, προστιθέμενοι στους δέκα μήνες πρακτικής εξασκήσεως σε ιδιωτική εταιρία συνεπάγονταν για τον προσφεύγοντα επαγγελματική πείρα δεκατριών μηνών. Το Κοινοβούλιο προσέθεσε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν υποχρέωνε την εξεταστική επιτροπή να λάβει υπόψη το σύνολο των « συμπληρωματικών κατάρτισεων » υπό την έννοια ότι το δεύτερο εδάφιο του σημείου Β.1. β περιοριζόταν στο να αναφέρει ότι οι κατάρτισεις αυτές λαμβάνονταν « υπόψη ».
- 29 Συνεπώς, ορθώς η εξεταστική επιτροπή απέρριψε την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, αρνούμενη να θεωρήσει τη συνολική διάρκεια σπουδών που οδήγησε στην απονομή πτυχίου ως συμπληρωματική κατάρτιση σε σχέση με τα περιγραφόμενα στον τίτλο Ι, ήτοι: εκτέλεση συνήθων εργασιών γραφείου, και ιδίως δακτυλογράφηση.
- 30 Όσον αφορά το επιχείρημα της επιβολής παρεμφερών προϋποθέσεων συμμετοχής στις εξετάσεις των διαγωνισμών PE/107/C και COM/C/677, το καθού υποστηρίζει ότι η σχετική ομοιότητα, η οποία δεν αμφισβητείται, δεν συνεπάγεται αφ' εαυτής ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού PE/107/C όφειλε να καταλήξει στο αυτό συμπέρασμα με την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/C/677, λόγω της ελευθερίας περί την εκτίμηση που αναγνωρίζεται σε κάθε εξεταστική επιτροπή.
- 31 Το καθού δεν αμφισβητεί περαιτέρω ότι σε παρόμοια κατάσταση η εξεταστική επιτροπή οφείλει να αιτιολογεί ειδικώς την απόφασή της, υποστηρίζει όμως ότι στη συ-

γκεκριμένη περίπτωση δεν υφίστατο η σχετική υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως, επειδή η πληροφορία ότι ο προσφεύγων έγινε δεκτός στις εξετάσεις του διαγωνισμού της Επιτροπής δεν περιήλθε σε γνώση της εξεταστικής επιτροπής παρά μόνο με την επιστολή της 10ης Απριλίου 1990, ήτοι μετά την επανεξέταση του φακέλου υποψηφιοτήτάς του από την εξεταστική επιτροπή.

- 32 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990 στην υπόθεση T-115/89, González Holguera κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-831, σκέψεις 42 έως 45), η υποχρέωση αιτιολογήσεως κάθε ατομικής αποφάσεως που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του ΚΥΚ έχει ως σκοπό, αφενός, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία ως προς το αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη και, αφετέρου, να καθιστά δυνατό τον δικαστικό έλεγχό της. Όσον αφορά ειδικότερα τις αποφάσεις περί αποκλεισμού υποψηφίου από διαγωνισμό, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι είναι αναγκαίο, με τις αποφάσεις αυτές, να αναφέρει η εξεταστική επιτροπή ποιες ακριβώς είναι οι οριζόμενες στην προκήρυξη του διαγωνισμού προϋποθέσεις τις οποίες κρίνει ότι δεν τηρεί ο υποψήφιος (βλ. για παράδειγμα τις αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου 1978 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 4/78, 19/78 και 28/78, Salerno κατά Επιτροπής, Rec. 1978, σ. 2403 και 2416, και της 21ης Μαρτίου 1985, που προαναφέρθηκε, στην υπόθεση De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 947, 958).
- 33 Πρέπει να τονιστεί επίσης ότι, σε περίπτωση διαγωνισμού ευρείας συμμετοχής, η πάγια νομολογία επιτρέπει στην εξεταστική επιτροπή να περιοριστεί, σε μια πρώτη φάση, στην αιτιολόγηση της αρνήσεως συνοπτικώς και στη μη κοινοποίηση προς τους υποψηφίους των κριτηρίων και του αποτελέσματος της επιλογής (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989 στην υπόθεση Belardinelli κατά Δικαστηρίου).
- 34 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση για διαγωνισμό ευρείας συμμετοχής, η απόφαση της 4ης Μαρτίου 1991, στην οποία γίνεται λόγος για « έλλειψη τουλάχιστον διετούς επαγγελματικής πείρας (σημείο III. Β.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού) », όσον αφορά την περίπτωση του προσφεύγοντος, πληροί την επιβαλλομένη με το άρθρο 25 του ΚΥΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως.

- 35 Πάντως, σύμφωνα με την ίδια νομολογία, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού οφείλει να παράσχει μεταγενέστερα εξηγήσεις ατομικώς σε εκείνους από τους υποψηφίους που το ζητούν ρητώς. Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η αιτιολογία που παρέχεται με την απόφαση της 5ης Απριλίου 1991, η οποία εκδόθηκε μετά την αίτηση επανεξετάσεως (« από την άθροιση των σπουδών και της επαγγελματικής πείρας σας δεν επιτυγχάνεται το απαιτούμενο κατώτατο όριο για τη συμμετοχή σας στις εξετάσεις ») και η οποία αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως, είναι επίσης πολύ συνοπτική.
- 36 Γεγονός είναι ότι ο προσφεύγων είχε τη δυνατότητα να συναγάγει από τους όρους της επιστολής της 5ης Απριλίου 1991, σε συνδυασμό με εκείνους της επιστολής της 4ης Μαρτίου 1991, ότι τόσο η κατάρτισή του όσο και η πραγματική επαγγελματική του πείρα ελήφθησαν υπόψη για την εκτίμηση της απαιτούμενης με την προκήρυξη του διαγωνισμού διετούς επαγγελματικής πείρας, πλην όμως για λόγο που δεν διευκρινίζεται διαφορετικά, η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι δεν πληρούνταν το απαιτούμενο κατώτατο όριο των δύο ετών. Έτσι, το μόνο που μπορούσε να υποθέσει ο προσφεύγων ήταν ότι το πτυχίο του σπουδών γραμματείας διευθύνσεως, που έλαβε ύστερα από δύο έτη ανωτέρων σπουδών και επικαλέστηκε με το έγγραφο της 14ης Μαρτίου 1991, δεν ελήφθη υπόψη ή ελήφθη μόνο μερικώς. Το γεγονός ότι με την επιστολή της 10ης Απριλίου 1991 ο προσφεύγων αναφέρθηκε στα δύο έτη ανωτέρων σπουδών, που ελήφθησαν από την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού της Επιτροπής υπόψη ως επαγγελματική πείρα, δεν σημαίνει άνευ ετέρου ότι το εν λόγω πτυχίο ανωτέρων σπουδών δεν είχε ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση της υποψηφιότητάς του στα πλαίσια του διαγωνισμού του Κοινοβουλίου.
- 37 Η ανεπαρκής αιτιολογία που προβάλλει ο προσφεύγων επιβεβαιώνεται από τις διευκρινίσεις του Κοινοβουλίου, τόσο με το υπόμνημα αντικρούσεώς του όσο και στα πλαίσια της συζητήσεως κατά τη συνεδρίαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 1992, όσον αφορά τις λεπτομέρειες συνυπολογισμού της συμπληρωματικής κατάρτισεως του προσφεύγοντος. Πράγματι, η απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 δεν παρέχει καμία ένδειξη ούτε ως προς το ότι η εξεταστική επιτροπή εξήρτησε τον συνυπολογισμό των συμπληρωματικών καταρτίσεων από την πραγματοποίηση περιόδων πρακτικής μαθητείας δεόντως αποδεδειγμένων, ούτε ως προς τον τρόπο που χρησιμοποίησε στην πραγματικότητα η εξεταστική επιτροπή για να υπολογίσει τις συμπληρωματικές σχολικές σπουδές, ώστε να καταλήξει στον κατ' αποκοπή υπολογισμό τριών μηνών ως επαγγελματικής πείρας. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ακόμη και από τη σύγκριση των εγγράφων που προσκόμισε ο προσφεύγων με τις ενδείξεις που παρέσχε ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής, ο προσφεύγων δεν μπορούσε ευλόγως να συνα-

γάγει τους λόγους για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή θεώρησε τις βεβαιώσεις αυτές ως ανεπαρκείς. Επομένως, ήταν αδύνατο γι' αυτόν να εκτιμήσει αν η απόρριψη της υποψηφιότητάς του ήταν βάσιμη ή όχι.

- 38 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η απόφαση περί μη αποδοχής της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος στον επίδικο διαγωνισμό πάσχει έλλειψη αιτιολογίας. Συνεπώς, η αίτηση του προσφεύγοντος πρέπει να γίνει δεκτή.
- 39 Επομένως, και χωρίς να υπάρχει ανάγκη εξέτασεως των λοιπών επιχειρημάτων που επικαλείται ο προσφεύγων, η προσβαλλομένη απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 είναι ακυρωτέα.
- 40 Επικουρικώς, όσον αφορά την άρνηση του Κοινοβουλίου να λάβει υπόψη το δίπλωμα που κατέχει ο προσφεύγων σχετικά με τη συμπληρωματική κατάρτισή του σε θέματα γραμματείας λόγω του ότι η κατάρτιση αυτή δεν συμπεριελάμβανε περιόδους πρακτικής μαθητείας, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το Κοινοβούλιο αδικαιολογήτως δεν κάνει διάκριση μεταξύ των δύο προτάσεων του δευτέρου εδαφίου του σημείου III. Β.1. β της προκήρυξης του διαγωνισμού, ήτοι αφενός μεν μεταξύ των « περιόδων μαθητείας, ειδικεύσεως ή τελειοποιήσεως » και αφετέρου « συμπληρωματικών καταρτίσεων ». Πράγματι, είναι προφανές ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού, τους όρους του οποίου η εξεταστική επιτροπή όφειλε να τηρήσει σχολαστικά, δεν απαιτεί « πρακτικές περιόδους μαθητείας » για τις συμπληρωματικές καταρτίσεις. Από αυτό προκύπτει ότι δεν δικαιολογείται ο υπολογισμός μειωμένης περιόδου τριών μηνών. Συνεπώς, η απόφαση του Κοινοβουλίου οφείλει να ακυρωθεί και λόγω προφανούς πλάνης περί την εκτίμηση και μη τηρήσεως των προϋποθέσεων που έθετε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 41 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή το Κοινοβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί, εκτός από τα δικά του έξοδα, και στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφαίνεται:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 5ης Απριλίου 1991 της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/107/C περί αποκλεισμού του Olivier Fascilla από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.
- 2) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

García-Valdecasas

Schintgen

Briët

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Μαΐου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas